

[Aksel Larsen.]

en hel del om disse markedsproblemer tidligere i dette land, men der har ikke været givet befolkningen bare tilnærmelsesvis god besked. Jeg er ganske klar over, at problemerne er så store og omfattende, at heller ikke denne folketingsdebat kan skaffe klarhed, men jeg vil dog tro, at debatten har bevirket, at befolkningen i højere grad er blevet klar over, hvor alvorlige afgørelser vi kan komme til at stå over for, og at de, der hidtil har ladet sig vildlede af dem, som påstår, at alt vil blive den rene lyksalighed, hvis vi går ind i fællesmarkedet, vil være i stand til nu at føle nogen betænkelighed.

På den anden side må jeg alligevel beklage, at denne debat ikke har været fuldstændig, for så vidt som de argumenter, der navnlig fra det ærede medlem hr. Hans Rasmussens og min side har været fremført imod tanken om overhovedet at tilslutte sig fællesmarkedet, i så forholdsvis ringe grad er blevet imødegået, og i den henseende må jeg rette den stærkeste kritik imod regeringens talsmand i denne sag, den højtærede udenrigsminister. Han valgte det menneskeligt forståelige så vidt muligt kun at beskæftige sig med det, jeg havde sagt, som han mente han kunne klare med nogle flotte bemærkninger, men han tog ikke stilling til en mængde af de alvorlige betænkeligheder, jeg havde fremført.

For at tage den højtærede udenrigsministers tale, så påstod han, at jeg kun citerede første halvdel af artikel 237 om optagelse, denne første halvdel, der lyder sådan:

„Enhver europæisk stat kan anmode om at blive medlem af fællesskabet. Den retter sin anmodning til rådet, som med enstemmighed træffer beslutning efter at have indhentet en udtalelse fra kommissionen.“

Og så citerede den højtærede udenrigsminister videre, at vilkårene for optagelsen o. s. v. fastlægges ved forhandlinger mellem den ansøgende stat og fællesmarkedets organer, og sagde: dette fortav det ærede medlem hr. Aksel Larsen, han sagde blot: hvad er der så at forhandle om? Jeg skal sige det så urbant og forsigtigt, jeg kan: i bedste fald har den højtærede minister ikke hørt efter, eller den højtærede minister har en hukommelse, der er dårlig. Jeg citerede

første halvdel og sagde derpå ikke: hvad er der så at forhandle om? Men jeg sagde: derpå står der, at så skal der selvfølgelig forhandles om vilkårene; og det er jo klart. Ministeren forsøgte at klare sig ved at skyde mig udtalelser og citatforfalskninger i skoen, som jeg ikke er fremkommet med og ikke har gjort mig skyldig i. Jeg ved ikke, om det er for meget forlangt, at den højtærede udenrigsminister skal erkende sin fejltagelse.

Udenrigsministeren hæftede sig ved min optimisme, hvad angik mulighederne for vor landbrugseksport, og erkendte, at det danske landbrug er uhyre konkurrencedygtigt, men det er jo svært at klare sig over for statsaftaler, restriktioner o. s. v., og så stillede han spørgsmålet: hvor vil det ærede medlem hr. Aksel Larsen sælge vore landbrugsvarer, hvis vi holder os uden for fællesmarkedet? Ja, bl. a. dér, hvor vi har solgt dem hidtil, og samtidig vil jeg tilråde, at man forsøger at opdyrke nye markeder eller at udvide eksisterende, såkaldte sekundære markeder. Jeg tillader mig at være af den mening, at hvordan verdensudviklingen end vil forme sig, skal menneskene på denne jordklode have noget at spise. Jeg tillader mig at være af den mening, at hvis det er sandt, hvad der påstås i de forskellige prognoser om befolkningsvæksten på jordkloden, bliver der flere og flere mennesker, som skal have noget at spise, og kan vi skaffe levnedsmidler, vil der også nok findes afsætning for dem. Men dertil kommer, at vi kan selvfølgelig gøre noget for at skaffe afsætning. Danmark er ikke et land, der ensidigt eksporterer; Danmark er også et land, som køber i udlandet. Regeringen har selv erkendt dette derved, at den har foreslået og fået folketinget til at vedtage en dobbelt toldtarif, således at man i givet fald kan lave handelsmæssige repressalier imod lande, der måtte nægte at købe hos os i nogenlunde forhold til, hvad vi køber hos dem. Regeringen ved altså, at sådanne metoder kan anvendes. Det, jeg har talt for, det, jeg taler for, er, at vi skal bruge også vor indflydelse som købere til at foranledige andre til at købe vore varer.

Og så igen: uanset hvordan det går, hvilke markedssammenslutninger der bliver dannet, vil jeg tro, at man vil ikke totalt kunne lukke af for danske landbrugsvarer;